

The LED Weekly

published for Vo-Vi fellow practitioners by VoViLED

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

Vol. 8, No. 9 December 29, 1996

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Hoàng Vinh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hoà, Vân Anh, Minh Bảo, Trọng Trí, Minh Sơn, Hữu Lâm và Văn Hoa.

Lời Mở Đầu

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta diu tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chon tâm thức giác nhiệm mầu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chon tâm thức giác chính mình tự tu.

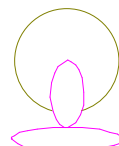
Lương Sĩ Hằng

Thư ngỏ

HÀNH PHÁP

Pháp Lý Vô Vi sống tuyệt vời
Thực hành chất phác khắp nơi
Trời ban tình đẹp ta an nghỉ
Pháp Lý Vô Vi thật tuyệt vời.

Lương Sĩ Hằng

Đề nghị cách sinh hoạt qua Mục Bé Tám tại thiền đường địa phương:

Để khuyến khích các bạn đạo cùng tham gia học hỏi Mục Bé Tám trong các buổi họp tại thiền đường, Ban Biên Tập của LED Weekly xin đề nghị cách sinh hoạt như sau:

- 1) - Chọn hai người trưởng toán, nên chọn người thích sinh hoạt, bàn luận.
- 2) - Người trưởng toán đặt câu hỏi cho các bạn đạo.
- 3) - Bạn đạo thay phiên nhau trả lời tùy theo ý của từng người.
- 4) - Người trưởng toán đọc câu trả lời của Bé Tám.

- 5) - Bạn đạo cùng nhau tham khảo câu trả lời.
- 6) - Có chỗ nào chưa hiểu rõ thì đặt câu hỏi gợi về cho Bé Tám.

Chúc các bạn sinh hoạt vui! Có ý kiến đóng góp xin cứ gửi về cho Ban Biên Tập.

Địa chỉ: VôViLED Co.
P.O Box 71071,
Sunnyvale, CA. 94086 USA
Email: voviled@ix.netcom.com

Mục Bé Tám từ 29-10-96 đến 4-11-96

Copyright (C) 1996 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Tại sao làm người phải bị bệnh?
2. Thú vật càng ngày càng nhiều, người càng ngày càng đông đảo, tương lai thiếu ăn thì phải làm sao?
3. Làm người tại sao chịu làm chuyện gian dối không chịu nhìn nhận sự thật tại sao?
4. Tại sao làm người lại thiếu phước?
5. Thiện duyên là gì?
6. Tiếng vang do đâu mà có?
7. Tại sao tu hoài mà không thấy tiến?

Amphion 29-10-96 4:45 AM

Hỏi: Tại sao làm người phải bị bệnh?

Đáp: Thưa nước lửa gió đất trong xác không được điều hòa mới sanh bệnh. Tu thiền khứ trước lưu thanh, thể xác được điều hòa sau khi hành Pháp Luân Thường Chuyển, đâu đó sẽ trở về với trật tự, tự nhiên và hồn nhiên.

Kệ:

Diễn quang thanh sạch tự giao liên

Giải tỏa trước khí tự tạo duyên

Tâm xác an vui trong trật tự

Về nơi thanh nhẹ tự mình yên.

Amphion 30-10-96 2:19 AM

Hỏi: Thú vật càng ngày càng nhiều, người càng ngày càng đông đảo, tương lai thiếu ăn thì phải làm sao?

Đáp: Thưa luật hóa hóa sanh sanh gắn liền với luật nhân quả, thu gọn trước mắt nhân sinh quan. Chịu tu thiền hiền giác, thì mới có cơ hội hội nhập vào cõi Tiên Phật, ngược lại luân hồi vào cảnh thú vật chịu hi sinh ít nhiều kiếp tùy theo nhân quả mà hành sự, chỉ chịu chấp nhận, nhịn nhục nhiên hậu mới được tiến hóa tốt.

Kệ:

Luân lưu tiến hóa vẫn sanh tồn

Chịu luật giải thông sẽ biết hồn

Kiếp kiếp trả vay không được nghỉ

Thành tâm nhịn nhục rõ sanh tồn.

Amphion 31-10-96 4:45 AM

Hỏi: Làm người tại sao chịu làm chuyện gian dối không chịu nhìn nhận sự thật tại sao?

Đáp: Thưa làm người phần hồn bị giam hãm trong cơ thể tối tăm yếu hèn thiếu dũng mãnh, tưởng lầm là việc mình làm không ai hay biết gì, đã tăm tối lại càng tăm tối hơn, tự ái không chịu nhìn nhận sự thật, vấp phải trong sự u mê tưởng lầm là mình sáng suốt, tự ngậm cay nuốt đắng. Ngược lại người tu thiền, hành pháp môn đứng đắn, chịu học từ bi và thực hiện từ bi, dũng mãnh dẫn thân hành pháp, nhìn nhận sự thật, thì mới cảm thông được chơn lý, sẽ không còn tự gạc và gạc người khác.

Kệ:

Tự mình thức giác chẳng làm than

Sửa tánh chơn tu sống thật an

Loạn động không còn gieo ác ý

Thành tâm tu luyện tự mình an.

Amphion 01-11-96 5:00 AM

Hỏi: Tại sao làm người lại thiếu phước?

Đáp: Thừa làm người thiếu phước là kiếp trước không chịu tu sửa, thiếu đạo đức thì kiếp này thiếu may mắn, rất khó thành công trong việc làm, thường hay nghĩ sai về người khác, tạo loạn cho chính mình, tưởng lầm là mình hay hơn người khác, sai một ly đi một dặm là vậy. Đối với người thật tâm hành pháp Vô Vi, thì chỉ tự giải được tánh hư tật xấu qua Pháp Luân Thường Chuyển, đêm đêm thực hành đứng đắn, thì sự ảo tưởng sẽ không còn, hướng tâm về mọi sự chơn chánh mà hành sự, không còn nắm bắt bất cứ một việc gì xấu xa trên đời này, bằng lòng tự tu tự tiến.

Kệ:

An nhiên chẳng muốn tạo tâm phiền
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Trì trệ không còn không ác ý
Quán thông đời đạo chẳng gieo phiền.

Amphion 02-11-96 2:29 AM

Hỏi: Thiện duyên là gì?

Đáp: Thừa thiện duyên là đến lúc hòa hợp tốt đẹp trong xây dựng, tin cậy lẫn nhau, không có một mây may gì nghi ngờ cả, chung sức hợp tác trong thích thú.

Kệ:

Quý thương tận độ chẳng mê mù
Sáng suốt tâm giao chẳng có ngu

Đời đạo phân minh trong sáng suốt
Chẳng còn chia rẽ đẹp phần ngu.

Amphion 03-11-96 7:30 AM

Hỏi: Tiếng vang do đâu mà có?

Đáp: Thừa tiếng vang thanh nhẹ do gốc tiên hình thành tại mặt đất, cấu trúc tinh vi từ siêu nhiên, âm thanh vang dội giúp đời, thức tâm khi được nghe qua làn sóng êm dịu của tâm linh.

Kệ:

Gốc tinh siêu diệu nguyên căn chiếu
Giải tiến chơn hồn cảm thấy yên
Dịu tiến tâm linh thanh giới độ
Quy nguyên chơn giác chẳng lo phiền.

Amphion 04-11-96 4:58 AM

Hỏi: Tại sao tu hoài mà không thấy tiến?

Đáp: Thừa tu hoài mà không thấy tiến là vì lòng tham muốn nhiều hơn tu, cho nên cảm thấy mình không tiến. Cứ việc thực hành đứng đắn như ăn cơm hàng ngày, thân tâm của người sẽ được yên vui, lúc ra đi dần thân trong động loạn, lúc trở về luôn luôn cảm thấy đường đi rất xa, nhưng phải cố gắng đi thì sẽ tới đích.

Kệ:

Thiền là bước tới cứ hành đi
Chẳng có than van mới kịp kỳ
Thực hiện ngày ngày gieo ý đẹp
Thực hành chắt phác tự mình đi.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam, ngày 19 tháng 9 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Con là LTB (tức L), trước hết con thành kính chúc Thầy luôn luôn khỏe mạnh và hạnh phúc để

dẫn dắt chúng con trên đường tu hành một ngày một tiến.

Con xin viết thư để Thầy yên tâm. Con đã đạt được như ý nguyện mà con vẫn tưởng như đang mơ; con được tận mắt nhìn hình ảnh Thầy, nghe được từng lời khuyên dạy bảo của Thầy qua băng và được Thầy chăm lo cho kinh sách hướng dẫn phương cách thực hành. Con vô cùng sung sướng, nước mắt cứ trào ra không ngớt, lòng vui

không xiết vì từ nay con luôn có Thầy, chẳng còn phải cảnh cô đơn.

Thầy ơi, đã có thời gian con lìa bỏ gia đình để đồng đi cùng một số cư sĩ khát thực hy vọng sẽ tìm được minh sư mà đâu có gặp.

Nay con vô cùng toại nguyện, con xin hứa sẽ quyết tâm chịu khó, chịu khổ để hành pháp của Thầy truyền giác và để xứng đáng được làm học trò có lẽ đạo trên con đường hành pháp. Một lần nữa con và toàn gia quyến xin chúc Thầy khỏe mạnh và nhiều hạnh phúc trong việc cứu đời khỏi vòng tăm tối trầm luân.

Theo lời chỉ dẫn của Thầy, con đã gặp được anh NTV và anh đã chuyển cho con băng, hình và thư của Thầy. Con xin báo để Thầy yên tâm.

Con,
LTL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 19 tháng 10 năm 1996

L con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 19 tháng 9 năm 1996, được biết con đã nhận được thơ Thầy và quà gởi do anh V. trao lại. Con đã mãn nguyện, đó là duyên phước của con. Tâm thức con muốn phát triển tìm một lối thoát cho phần hồn đã tự động tìm đạo trong lúc cần thiết, theo những vị sư khát thực mưu cầu tìm ra chánh pháp trong nội tâm nhưng họ chỉ thấy khổ, đã thiếu thốn, còn thiếu thốn thêm. Con mang xác làm người, con đã biết phần hồn của con giáng lâm từ tam thập tam thiên xuống thế gian. Người mang xác tại thế gian là một hành khát, tha phương cầu thực. Phần hồn con ở tha phương cầu thực với mọi sự kích động, phản động triền miên đến với chính con. Con càng ngày càng nhận thức, nhận thấy rõ đời là tạm, đời là giả tạo đen bạc bất thường, ngoại cảnh không giúp con một phần nào, ở ngoài thấy mặc áo mao nhưng hành động như vậy thì tâm chưa sửa vẫn còn ác. Ngày hôm nay, con không có cái gì, con phải nghĩ con giáng lâm từ tam thập tam thiên xuống thế gian thì con là một vị hành khát, một tâm linh hành khát tại thế gian, khao khát muốn tìm đường về với nguồn cội thực chất của chính mình. Gặp được Vô Vi tức là tìm đường trở về với xán lạn của nội tâm trong thực hành chứ không nhờ đỡ và vá vúi.

Con thực hành đêm đêm: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định là khai thác lấy chính con, hoà hợp với

nguyên khí của cả càn khôn vũ trụ. Hít thở đêm đêm là lấy nguyên khí của càn khôn vũ trụ, dưỡng khí càng ngày càng dồi dào, cơ tạng con càng ngày càng mạnh, tâm con sẽ càng ngày càng ổn định. Tâm thân khỏe mạnh tức là người hành đạo tại mặt đất mưu cầu sự tiến hoá tới vô cùng, đó là đường lối của mọi người. Hiểu được tâm linh là phải cách mạng tâm linh. Chúng ta có tâm linh, phải làm một cuộc cách mạng tâm linh, là đưa phần hồn về quê thay vì bơ vơ tại trần, chẳng tìm ra được chính mình mà còn gây họa cho chính mình. Cho nên con có duyên lành ngộ được pháp Vô Vi tức là con có đường lối trở về với Thiên Quốc, là xứ sở của chính tâm của con, không ai có thể cản ngăn con được.

Ở đời, con đã thấy đời đen bạc vô thường, sanh trụ hoại diệt rồi hồi sinh. Cứ luân hồi như vậy chừng nào mới dứt khoát? Nếu chúng ta không chịu tu, không chịu sửa thì sự thanh tịnh đâu có mà trở về với chơn giác được. Tại sao chúng ta tu Pháp Lý Vô Vi là đạt được sự thanh tịnh? Mỗi đêm đêm con làm khứ trước lưu thanh. Tất cả những sự trần trước bám víu trong cơ thể của con, từ luồng điện cho đến vật chất, ăn uống, gia cang đều là kích động cho con tu và để con hiểu giá trị của con đã sẵn có từ xa xưa, nhưng ngày hôm nay đã biến mất vì ngoại cảnh thu hút, hồng trần thế gian thu hút làm cho chúng ta bận rộn trong mọi sự không cần thiết, bỏ quên lãnh vực tâm linh thì đời không tiến và đạo cũng không tiến. Ngày hôm nay con có duyên lành đời đạo song tu, con có xác thân con hiểu được rằng sáng suốt của con đang phục vụ thể xác, chứ thể xác không có phục vụ con đâu, chỉ làm bận rộn con và làm phiền con hướng về tham dục, tạo ra nghiệp chướng, tức là con cái, chồng con, đó là nghiệp chướng đó con. Bây giờ con tu, con thức giấc trở về với thanh tịnh, con nhìn thấy lúc sơ sinh của chính con, không bận rộn, không có nghiệp, ai thấy con cũng quý thương, nhưng ngày hôm nay có kẻ thương người ghét, đó sẽ làm cho con bận rộn và không tiến.

Ngày hôm nay con có duyên thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là lấy nguyên lý của Trời Đất để khai sáng chính mình. Đêm đêm con chỉ Soi Hồn làm ổn định thần kinh, Pháp Luân Thường Chuyển để giải tất cả những sự trần trước trong ngũ tạng. Thiên Định là ở chỗ an nhiên hoà hợp với cả càn khôn vũ trụ mà tu. Nhắm mắt trong thanh tịnh, cái đường lối rõ ràng, sáng suốt tự cứu mình thay vì đoạ lạc vì ngoại cảnh lôi cuốn, hồng trần thu hút. Với nguyên lý này đêm đêm con tu là con sẽ khai sáng chính con. Lúc đó con mới là con người đứng ra giúp tất cả mọi người trong sự thành

thật thực hành mà con đã gặt hái được trong cảnh chồng con, xã hội động loạn, mà nay con có thể lui về thanh tịnh để tu tiên, đem công hiến những sự thật đã đạt được cho mọi người cùng tu cùng tiến.

Rồi mỗi năm con sẽ có dịp tham gia đại hội với cả thế giới, với những người đã thực hành Pháp Lý Vô Vi, chung hội thành ra một đại hội, thăm viếng lẫn nhau, trao đổi kinh nghiệm trong giây phút thiêng liêng chung sống với Thầy. Kỳ này sẽ có ba đêm đại hội tại Bangkok. Mọi người khắp Năm Châu sẽ về tụ hội nơi đó. Huynh đệ tỷ muội chung thiên 3 đêm để cảm thức đường lối tiến hoá vô sinh bất diệt của người tu Vô Vi, không có một lực lượng nào có thể cản trở được vì tâm thức dũng mãnh thăng hoa, tu tiến để trở về tự nhiên và hồn nhiên, thăng hoa, tiến về Thiên Quốc rõ ràng.

Con mới tu chưa đủ điều kiện, nhưng con tu một thời gian con sẽ có dịp hội tụ với tất cả, con mới cảm thấy thế gian vô nan sự bá nhẫn thành kim thị thái hoà. Thế gian không có gì khó, chúng ta cứ kiên nhẫn thì chúng ta mài sắt nên kim, rồi sẽ biết đường tiến tu. Dứt khoát tâm tu! Chính mình phải cứu mình, chẳng có ai cứu mình, không nên lệ thuộc bất cứ cái lý thuyết ngoại lai nào trong tâm thức của mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng những người kế tiếp. Cảm thức giá trị hoà bình mà sống. Cho nên, Vô Vi luôn luôn có một cuộc hội họp chung sống hoà bình khắp thế giới. Thầy tu đến nay mấy chục năm, đi đây đi đó không ngừng nghỉ, có nhà như không nhà chỗ nào cũng ở một vài tuần là vì nhiệm vụ thiêng liêng muốn đem cho mọi người tự thấy, tự thức hầu thấy rõ khả năng của chính mình để tiến hoá. Mỗi con người chịu tu tức là một khả năng trong cả càn khôn vũ trụ hoà hợp đi lên chứ không có sự tranh chấp.

Những đạo pháp nào ở thế gian có sự tranh chấp, pha dèm đạo này đạo nọ, đó là tà pháp. Con không nên tin. Tự thức, tự giải, đó là đường chính pháp. Con làm người, thiên địa nhơn, con là nhơn, là người ta đại diện Trời Đất mà con chưa hiểu lấy chính con, con chưa khai thác lấy chính con thì làm sao con phát triển được? Người ta viết sách nói ông Thích Ca hay, người ta viết sách nói ông Chúa hay toàn là ca tụng tô đẹp lý thuyết mà thực hành không có, nên đâm ra tranh chấp. Lúc quỳnh lên, thờ cúng đủ chuyện là rước ma vào nhà và rước ma vào tâm, tự hại thân kinh khối óc của chính mình.

Nay con bước vào nền tảng văn minh: văn là nghe, minh là hiểu. Nghe mà hiểu thì mới tiến hoá tốt được. Vì thiếu thanh tịnh nên không hiểu. Cho nên con cần có pháp để khử trừ lưu thanh. Giải

cái trược trong nội tâm, nội tạng, khối óc để trở về với thanh tịnh. Đó là chánh giác! Con là một con người văn minh, nghe được, hiểu được, hành được mới là con người văn minh của thời đại. Thiên cơ biến chuyển liên liên, nay lụt, mai bão để cho người thức tâm. Trời Đất quản lý chúng ta, chứ chúng ta không thể rời khỏi sự quản lý của Trời Đất. Đó là luật nhân quả! Chúng ta làm cái nhân tốt, gây điều lành hậu quả sẽ tốt. Nhân chúng ta xấu thì chúng ta phải gặt hái sự xấu, chết bất cứ lúc nào, nguy hiểm vô cùng. Phần hồn không hiểu được chính mình thì tương lai sẽ bị tan rã. Tan rã rồi đi đâu? Những cái gì con chứng kiến trước mặt, như trùng đế thì sống trong cảnh trùng đế, nó cũng có hoàn cảnh, cũng vợ chồng, có đi đứng nhưng mà căn rất yếu, nó chỉ có phá hoại và không có xây dựng. Cho nên ai thấy trùng đế cũng chán chê và không thích. Thì đó, con nhận định thấy phần hồn tan rã ra li ti như vậy, mà sống vất vưởng trong cõi thiếu thốn, động loạn, chết bất cứ lúc nào không hay, tan rã bất cứ lúc nào không biết, nguy hiểm vô cùng.

Nếu chúng ta biết được sự sáng suốt làm chủ thể xác thì nên vun bồi sự sáng suốt càng ngày càng gia tăng, tự tu tự tiến, nhiên hậu con sẽ thay đổi từ khối óc, tư tưởng, giọng nói đến nụ cười của con cũng phải thay đổi. Tại sao thay đổi? Vì luồng điển của con hướng thượng đi lên, đêm đêm chỉ đi lên thôi. Tìm đường thoát thì luồng điển sẽ vun bồi tốt đẹp, mặt mày tươi sáng do hành tâm, hành pháp tự đạt. Trở về với nguyên lý của Trời Đất thì lời nói cũng phải tròn trịa, mặt mày cũng phải tròn trịa, mắt sáng tâm minh rõ rệt, không nên mê tín dị đoan, không nên cầu xin chỉ thực hành đi tới mà thôi. Con có xác, có tâm thức là con có sẵn vốn của Trời Đất ân ban cho con, con phải sử dụng cái vốn đó để tiến hoá mới lên được.

Trong một xứ sở, một quốc gia mà mọi người thực hành như vậy thì khối óc sẽ mở mang xây dựng đúng theo chiều hướng khoa học, hợp thời văn minh và đem lại cho mọi người chung vui hoà bình, ảnh hưởng cả thế giới. Người Việt Nam quá khổ mới bằng lòng tầm một con đường mà chúng ta phải đi và chúng ta phải làm những cái gì sẵn có của chúng ta mà không nhờ đỡ bên ngoài. Ở đời này con mà nhờ đỡ một việc gì cũng bị lợi dụng mà thôi, mà con khai thác thực chất của chính con thì không sợ bị lợi dụng. Ở quê nhà, chúng ta có nhiều chuyện đang bị lợi dụng bởi côi âm, côi âm đang xâm chiếm xứ sở rõ ràng. Con càng tu càng thanh tịnh, con thấy đồng bóng hiện lên xưng danh, ông này cũng xưng danh, ông kia cũng xưng danh

nhưng mà đâu có thấy ông nào đâu ! Mặt không thấy, tai không nghe mà vẫn mê muội, tin theo là trật đường lối hết. Làm những chuyện không cần thiết là rước ngoại cảnh vào áp đảo chính mình. Còn làm những chuyện cần thiết là phải làm trong nội thức. Chúng ta có mấy chục triệu khối óc, nhưng nếu 75 triệu khối óc chịu khai sáng lấy chính họ thì xứ chúng ta giàu mạnh biết bao nhiêu. Ngược lại, nếu không chịu khai sáng lấy chính mình tức là sẽ bơ vơ và lệ thuộc ngoại cảnh, rước thiên hạ xâm chiếm xứ sở của mình. Con người là thiêng liêng liên hệ với Trời Đất nhưng mà không hiểu nguồn gốc tức là mất xứ sở không có đặt được. Con cố gắng tu đi rồi con sẽ hiểu những gì Thầy đã nói và Thầy đã làm cho mọi người cùng làm cùng tiến mà không có nghịch bất cứ ai, chỉ đem lại sự hoà bình chung vui phát triển tâm thức cho xứ sở giàu mạnh. Con thấy từ lúc chào đời tới bây giờ, thấy người dân Việt Nam không sướng, chỉ có khổ thôi tại vì quên nguồn cội, quên gốc gác, quên khả năng của chính mình mới rước ngoại lai. Nếu tin tưởng khả năng của chính mình, tự phát triển khả năng của chính mình thì sẽ tiến tới vô cùng, tức là xây dựng.

Con cứ cố gắng tu thiên đi, có gì thắc mắc thì liên lạc với Thầy, không sao ! Thầy là người đi trước, đêm đêm hành muốn đem lại những sự tốt lành trong sạch để cống hiến cho tất cả mọi người, nhân loại cả thế giới, không phải riêng xứ mình đâu. Làm người không hiểu lấy mình, không khai thác

lấy mình thì uống cho một kiếp người, không dễ gì mà có cái xác tinh vi như thế này. Nhơn thân nan đắc, Pháp nan ngộ - xác của con không phải dễ có và cái pháp tu không phải dễ hành. Phải dứt khoát thực hành mới có kết quả. Ngày hôm nay con đã chạy Đông chạy Tây rồi cuộc cũng phải tìm con. Chính con là gốc gác của căn khôn vũ trụ. Khai thác con để trở về với thanh tịnh. Khi thấy rõ sự sai lầm của chính mình, mình mới có cơ hội sửa và tiến. Cứ thấy chuyện sai lầm của người khác là chỉ có tự hại vì con người chỉ sống vồn vẹn 100 năm thôi, nhưng mà cứ lo soi bói chuyện của thiên hạ. Chuyện của chính mình không lo sửa tiến, tức là mất nước hời nào không hay, mất thể xác. Hồn thiêng liên hệ với Trời Đất mà không biết cái hồn thiêng của chính mình - ngu muội sống trong sự tranh chấp đê hèn không tiến tạo thù oán và không tự cứu. Duyên lành đến, con nên dốc lòng tu. Con tu đắc tức là cứu được nhiều người kế tiếp. Việc làm của con là việc lớn, không phải việc nhỏ. Người mà chịu tu Vô Vi là người làm việc lớn, không phải việc nhỏ. Dứt khoát buông bỏ trần tâm là làm việc lớn đem lại sự thanh cao vô cùng tận cho mọi người cộng hưởng, mới thật sự hoà bình!

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng

Làng Vô Vi - khu đất dành riêng cho bạn đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

Hướng Tâm Cầu Nguyện

Được tin Ông Nguyễn Văn Lung (*Bà Chiểu*) vừa mới mất vào lúc 5 giờ chiều ngày 18 tháng 12 năm 1996. Xin các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông.

THƠ –
dựa theo MƯỜI ĐIỀU TÂM ĐẠO của Thầy.

Mười điều thầy đã ban ra.
Cần mẫn nhịn nhục chan hòa tình thương.

Thất tình lục dục dứt đường.
Thương yêu tha thứ tìm phương giúp đời.
Tinh thần phục vụ dưỡng bồi.
Vị tha bố thí mở lời thiện ngôn.
Thực tâm đối đãi ôn tồn.
Không nên hưởng thụ tạm nương cứu đời.
Giữ tâm thanh tịnh ai ơi.
Quên mình lục tự tri thời thâm sâu.
Thực hành tâm đạo giải sầu.
Hòa tan trong khổ mưu cầu thức tâm.

Khổng Văn Cúc
12/14/96

CẢM TẠ THÂM ÂN

Trời Cairns Vườn Hạnh trở thêm hoa
Gió núi mưa nguồn quá thiết tha
Trên đỉnh đôi cao mây lãng đãng
Thanh quang quy hội một thiên tòa

Nghiệp đạo từ lâu ước mộng nhiều
Nhưng mà thành tựu chẳng bao nhiêu
Bao năm mong đợi bao toan liệu
Mừng gặp huân phong thổi thuận chiều

Thật bất ngờ nên khá ngỡ ngàng
Tiến trình cơ đạo quá thênh thang
Tuy là huynh đệ chung tâm nguyện
Điểm chọn Thầy trao khó luận bàn

Chỉ biết vâng lời chớ biết sao
Cho dù đây đó rất nôn nao
Chưa ai chuẩn bị tinh thần sẵn
Tự nguyện dẫn thân thử thể nào

Vì thương nên không chút phân vân
Kiếp tạm tiếc gì chẳng hiển thân
Dâng hiến vui hoà trong đạo pháp
Ngại chi thử thách với gian truân

Những tưởng an vui với núi đồi
Vui tình đồng đạo khắp nơi nơi
Nhưng sao thiên ý và nhân nguyện
Khó đạt chung hoà những cái tôi

Cái tôi hiện triết cổ nhân xưa
Khuyên nhủ nhân gian phải ráng chừa

Có khó gì đâu bài học cũ
Hạ mình thật thấp đã sao chưa ?

Bài học đắng cay học mãi hoài
Trui rèn thực chất tại trần ai
Tâm không, hoà cảm cùng thiên địa
Khăng khăng ghi lòng ráng sửa sai

Thiền Viện trời Cairns đã khởi đầu
Đây là nghiệp đạo của năm châu
Không riêng cho Úc mà chung khắp
Thể hiện tình thương lẽ đạo mầu

Thiền Viện gom chung những nguyện lành
Giúp cho huynh đệ đạt tu nhanh
Tinh thần vật chất mang cung hiến
Tứ lượng tam công trọn tất thành

Cúi đầu xin cảm tạ ân sư
Dịu dặt đàn con mở hạnh từ
Xây dựng cơ đồ lưu hậu thế
Nương trong cõi tạm đặc chơn như

Cảm tạ ân lành chư đạo tâm
Tình thương cao cả lệ không cầm
Xiết tay thật chặt bên nhau mãi
Một thuở ngàn năm nghiệp vạn năm

Thấp sáng đôi thiêng ngọn lửa thiêng
Trời Cairns tôi luyện hạnh tâm hiền
Vô Vi Quốc Tế nơi Thầy chọn
Giúp đoạn trần mê dứt lụy phiền

Bùi Đông Phương
Vô Vi Thiền Viện Quốc Tế, Cairns 12/96

Vô Vi Vòng Quanh Thế Giới

HỘI ÁI HỮU VÔ VI DALLAS, TEXAS

TIN VĂN:

Bầu Cử Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Dallas/Fort Worth.

Vào trưa Chủ Nhật ngày 8 tháng 12 năm 1996, sau buổi thiền chung hằng tuần tại Thiền Đường Thông Hải với sự hợp mặt của đông đủ bạo đạo, Anh Võ Minh thay mặt BCH Hội AHVV Dal-

las/Fort Worth và vùng phụ cận nhiệm kỳ 1995-1996 đã tổ chức bầu cử tân Ban Chấp Hành và các Trưởng Ban chuyên trách cho nhiệm kỳ 1997-1998.

Kết quả là các anh sau đây đã được bạn đạo tín nhiệm cho nhiệm kỳ tới:

Hội Trưởng: Anh Lâm Văn Mừng

Hội Phó: Anh Phan Bá Tâm
Thư Ký kiêm Thủ Quỹ: Anh Nguyễn Văn Trí
Quản Lý Thiên Đường: Anh Võ Minh

Xin chân thành cảm ơn quý anh chị.

T/M BCH
Ng. V. Trí

Xin thông báo đến các BCH Hội AHVV và
bạn đạo năm châu để tiện liên hệ khi cần thiết.

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
